

BEVEZETŐ IMA

Uram, Jézus, a te keresztutad nem csak a nagybőjti időre vonatkozik, hanem életem minden napjára feladatot ad. A keresztút járása arra szolgál, hogy a Te kínszenvedésed tükrében meglássuk saját hibáinkat, a te végtelen szeretetedet és megtanuljunk hozzád méltóan élni.

Találkozni szeretnék veled, Uram! Vigyél magaddal utadon, taníts engem, és segíts, hogy én is bátor lélekkel vállaljam keresztjeimet, s hordozzam azon az úton, amelyet Te jelöltél ki számomra. Kérlek, segíts, hogy törvényeidet ne csak megtanuljam, hanem szívembe vésve meg is valósítsam.

Ámen.

I. PILÁTUS HALÁLRA ITÉLI JÉZUST

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

A főpapok és a nép vénei tanácsot tartottak Jézus ellen, hogy halálra adják. Aztán megkötözték és átadták Pilátusnak, a római helytartónak. Pilátus pedig megostoroztatta Jézust, és átadta nekik, hogy feszítsék keresztre.(Vö. Mt 27,1-2,26)

Uram Jézus! Ott állsz egyedül a bíráiddal szemben, s ők még nem tudják, hogy a saját ítéletüket vonják magukra: „Vére rajtunk és gyermekeinken!” (Mt 27,25) Ítélezéseinkkel oly gyakran megkötözünk, megostorozunk, keresztre feszítünk másokat. Életek és sorsok felett törünk pálcát és bíraskodunk ilyenkor. Aztán pedig mossuk kezeinket... Ellenben fáj, ha ártatlanul bántanak, elítélnék. Ha pedig bűnös vagyok, akkor még inkább szeretnék az emberek ítélete elől elmenekülni. Ilyenkor te vagy, ó Uram, egyetlen menedékem. Te, aki a szíveket és a veséket vizsgálod, aki látod és megítéled a szív gondolatait, érzéseit. Aki nem azért jöttél, hogy az igazakat hívjad, hanem, hogy a bűnösöket magadhoz vonjad.

Add, hogy mielőtt ítélnék mások fölött, ne felejtsem a sorsokat alakítható felelősségemet és a Te megbocsátó szeretetedet, mellyel nap mint nap megajándékozol!

- Könyörülj rajtunk, Urunk!
- Könyörülj rajtunk (és a tisztítótűzben szenvedő lelkeken)!

II. JÉZUS VÁLLÁRA VESZI KERESZTJÉT

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Erre aztán kiszolgáltatta őt, hogy keresztre feszítsék. Azok átvették Jézust (és elvezették). Ő keresztyét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, melynek héber neve Golgota.” (Jn19,16-17).

Hányszor érzem magam kiszolgáltatottnak, megalázottnak, 'halálraítéltnek'. Ilyenkor nem hiányzik még a kereszt is. Menekülnék, de a sorsomon nem változtathatok. Fel kell vennem a keresztem, mert ez az egyetlen 'kapaszkodóm'. Bár földre nyom, nehéz, mégis ez tart meg és hordoz engem. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, aki elfáradtatok és az élet terhét hordozzátok! - mondja Jézus - Az én igám édes, s az én terhem könnyű!” (Mt 11,28-30) Segíts Uram keresztjeim hordozásában, mert vállamat sebzi, szívemet nyomja, méltóságomat sérti! Bár, keresztjeimet nem szeretem, Téged aki magadra vetted és megváltottad azokat, Téged igen. Mindhalálig akarok szeretni! Legalább most, amikor vállalom és vinnem kell hétköznapi keresztjeimet, legalább ekkor tudjak hittel Rád tekinteni, mert aztán már csak a földre, a vérre a fájdalomra fogok nézni...

Uram, ne engedd, hogy mások vállára keresztet rakjak! Keresztemmel együtt Téged is akarok hordozni, aki megígérted nekem, hogy velem vagy minden nap a világ végezetéig! (Vö.Mt 28,20)

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk (és a tisztítótűzben szenvedő lelkeken)!

III. JÉZUS ELŐSZÖR ESIK EL A KERESZT ALATT

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalom férfija, aki tudta mi a szenvedés, olyan aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat, megvetett, akit bizony nem becsültünk sokra. Bár a mi betegségeinket viselte, és a mi fájdalmaink nehezédtek rá, ...” (Iz 53,3-4a)

Már mindenki várta, hogy elbukj, földre rogyj. Te sem gondoltad volna, hogy akár csak egy lépést is tudsz majd tenni, annyi korbácsütés, kínzás után. Nekem is osztályrészem az állandó esés, elbukás, földre-kerülés. Az élet súlya földre nyom, a küzdelem, a csalódás, a szegénység, a betegség, a megfelelni nem tudás, a tehetetlenség érzése. Mit mondanak, mit gondolnak, hogyan vélekednek mások, amikor először az élet rögeihez simulva látnak? Arcukat elfordítják tőlem, már nem becsülnek sokra, kívülállóként nézik keresztutam.

Adj nekem Uram alázatot, hogy ne másoknak, hanem neked akarjak megfelelni! Csak a kereszt és én. A zajok kezdenek elhalkulni, befelé nézek, érzem a szívem dobogását, mely fel akar állni, újra akar kezdeni, bízni és hinni akar a szeretetben. Felállok Veled és Érted, a családomért, ismerőseimért, a szenvedőkért, a betegekért, a háborúk áldozataiért, hazámért, és egyházamért! „Keljete fel, menjünk!” (Mt 26,46)

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűben szenvedő lelkeken)!

IV. JÉZUS TALÁLKOZIK ÉDESANYJÁVAL

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Simeon áldotta őket és így szólt anyjához, Máriához: Sokak romlására és föltámadására lesz ő Izraelben: jel, amelynek elleneszegülnek – s a te lelkedet is tőr járja át –, hogy így megnyilvánuljon sok szív érzése.” (Lk 2,34-35). „Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-elgondolkodott rajtuk.”(Lk 2,20)

Így, meggyötörten, sebektől véresen, töviskoszorúval a fejedben kell találkoznod azzal, aki még a széltől is óvott, gyermekkorodban minden elesésedben felsegített, és magához ölelt. Így, megalázva kellett vele találkoznod. Látott már vidáman a menyegzőn, tanítóként a nép előtt, csodatevőként a betegek között, agyonhajszoltan és kimerülten a tanítványok között, de így még nem találkoztatok. Mennyire fájhatott ez neked, Jézus! Édesanyád tekintetéből kiolvastad Simeon jövendölését, melyet a szívébe vésett. A szívek érzései most válnak nyilvánvalóvá. Akit igazán szeretünk, csak az előtt merünk teljesen gyöngének mutatkozni. Szeretlek fiam, enyém vagy, tarts ki! Én veled vagyok életed minden pillanatában. Nem választhat el bennünket semmi: „Sem élet sem halál, sem eljövendők sem magasság, sem mélység!” (Róm 8.38) Szeretni és mindig együtt maradni: ez a menny.

Köszönöm édesanyám, találkozásaink pillanatait. A biztató tekintet, a csöndes mellém állást, az aggódó anyai szívedet, mely nem szűnik meg értem dobogni. Jó, hogy itt vagy mellettem. Köszönöm, hogy vagy nekem.

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken)!

V. CIRENEI SIMON SEGÍT JÉZUSNAK KERESZTJÉT HORDOZNI

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Miközben elvezették Jézust, megállítottak egy bizonyos Cirenei Simont, aki a mezőről jött, és vállára tették a keresztet, hogy vigye Jézus után.” (Lk 23,26)

Jézusom! Te, aki hordoztad mások terheit, aki mindenkinek megadtad a döntés-szabadságát, végig kell nézned, hogy másokat kényszerítenek miattad. Hányszor kerül vállamra a kereszt anélkül, hogy kértem vagy akartam volna. Mindig rosszor jön és súlya nyomja a vállam. Mégis vinnem kell. Mert nincsenek véletlenek. Pont akkor, éppen ott, csak rám számíthat a Mester. A családomban, a munkahelyemen, az emberi kapcsolataimban. Amikor már fáradt vagyok és halálosan kimerült a napi munkám után, még én segítek másokon? Igen, mert az Úr megengedi, hogy „testemben kiegészítsem mindazt, ami még Krisztus szenvedéséből hiányzik, Testének, az Egyház javára”(Kol 1,24) - amint ezt Pál apostol is megfogalmazza.

Nehéz elfogadnom azt is, ha mások segítségére szorulok akkor, amikor kiszolgáltattott és nyomorult vagyok. Ilyenkor Rád gondolok, aki elfogadtad Cirenei Simon segítségét.

Uram! Hálás vagyok azért, hogy részt vehetek a megváltás művében azzal, hogy segíthetek és elfogadom mások segítségét.

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűben szenvedő lelkeken)!

VI. VERONIKA KENDŐT NYÚJT JÉZUSNAK

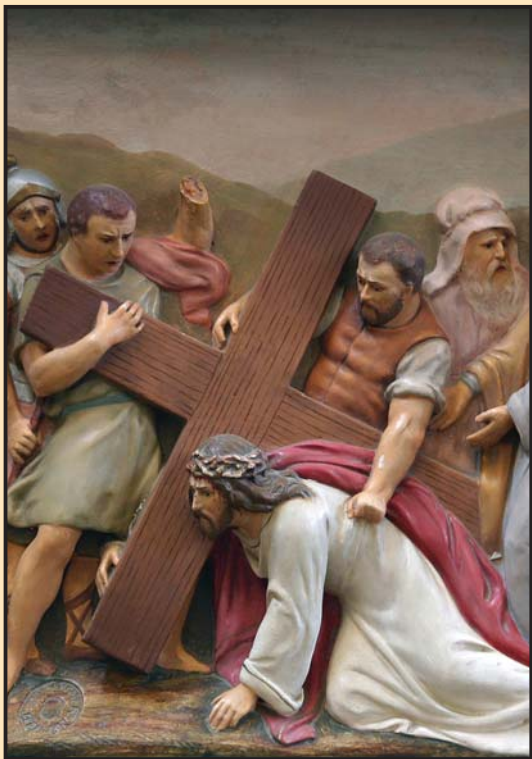
- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Isten, aki azt mondta: A sötétségből támadjon világosság, a mi szívünket is megvilágosította, hogy Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán felragyogjon nekünk.” (2Kor 4,6)

A Veronika név annyit jelent, mint: 'győzelmet hozó'. Pedig csak egy kendőt hoz és nyújt oda Jézusnak. „Amit egynek, a legkisebbnek is tesztek, nekem teszitek” (Mt 25.40)-mondottad Uram. A szenvedésben, betegségben, nyomorúságban az apró tettek számítanak. Egy párna-igazítás, egy kézszorítás, egy látogatás, egy halkán suttogott, biztató szó a szívünkben legyőzhet minden aggódást, sötétséget és félelmet. „Ez a győzelem a világ fölött, ez a mi hitünk!” (1Jn 5,4) Jézus vérrel borított arca ezt a győzelmet ajándékozta a kendőt nyújtó Veronikának. A gyöngye nő bátorsága és hite legyőzte a marcona és kérlelhetetlen katonák szívének félelmét.

Uram Jézus! Adj nekem is olyan hitet, amely nem a hatalom szeretetével rendezi be embertársi kapcsolatait, hanem inkább a szeretet hatalmával hódítja meg az emberi szíveket. Hiszen a „győzelem, mindig térdre hullással kezdődik”. (T.A.)

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken)!

VII. JÉZUS MÁSODSZOR ESIK EL A KERESZT ALATT

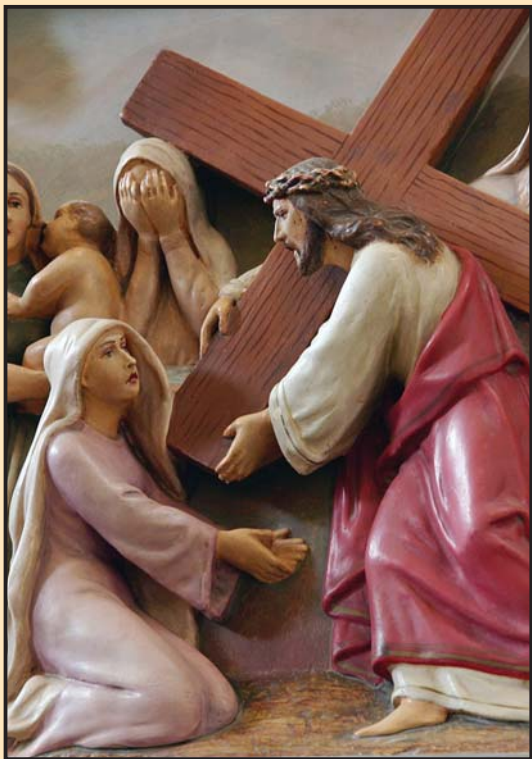
- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„... mégis (Istentől) megvertnek néztük, olyannak, akire lesújtott az Isten, és akit megalázott. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, a mi gonoszágainkért törték össze, a mi békességünkért érte utol a büntetés, az Ő sebei szereztek nekünk gyógyulást.”(Iz 53,4b-5)

Most már nem csak a kereszt nehéz, de vonz a föld is magához. Jó lenne itt maradni, végleg megpihenni, egyé válni vele. Most közelebb vagy Uram a földhöz, mint az éghez. Még fájnak és véreznek a sebek, melyek örökre megjelölik a Teremtett világot. Másodszor is magadhoz öleled azt a földet, melyet az emberi gonoszság és önzés évezredekig próbált minduntalan kifosztani és elpusztítani. Melynek szinte már nincs olyan szöglete, melyet vér ne öntözött volna. A rabság, az üldöztetés, a hazátlanság és a háborúk számtalan keresztje áll rajta, és Te ezeket is hordozod most. Igen Uram, tiéd nem csak az ég, de a föld is. Másodszori eséssel megszentelted Föld Anyánkat. Ezért ragaszkodunk kell az otthonainkhoz, a földjeinkhez, a rétjeinkhez, hazánkhoz. Uram, nem szabad fekvé maradnod! Tovább kell vinned a Föld keresztjeinek terhét!

Add, hogy én is a béke eszköze lehessen ezen a földön!

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűben szenvedő lelkeken)!

VIII. JÉZUS SÍRÓ ASSZONYOKKAL TALÁLKOZIK

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Asszonyok is követték, akik mellüket verték, és jajgattak miatta. Jézus azonban ezt mondta nekik: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokat és gyermekeiteket sirassátok.” (Lk 23,27-28)

Uram, keresztutadon volt részed szeretetteljes találkozásban édesanyáddal, kikényszerített találkozásban Simonnal. Most semmitmondó ez a találkozás. A síró asszonyok szemében hiába a könny, ajkukon a jajgatás, egy fontos dolog hiányzik belőle: a szív őszinte együttérzése. Siralmasan viselkednek. Ők nem sírnak, hanem siránkoznak. Nap mint nap találkozom emberekkel, akik siránkozással töltik idejüket. Panaszkodnak, sópánkodnak, világvégi hangulatban élnek, ők az élet nagy 'mártírjai'. Mindig aggódnak, félnek, nem tudják mit hoz a jövő, de maguk semmit sem tesznek azért, hogy megváltoztassák a világot. Igazából nem másokat sajnálnak, hanem saját magukat akarják előtérbe helyezni.

Engedd Uram, hogy helyesen lássam és értékeljem magam és mások problémáit. Ne siránkozzak, hanem őszintén sírjak. Add meg nekem a könnyek adományát, hogy részvéttel és együtt érző szívvel legyek mások keresztye iránt! Köszönöm, hogy még szenvedéseid közepette is engem figyelmeztetsz.

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk (és a tisztítótűzben szenvedő lelkeken)!

IX. JÉZUS HARMADSZOR ESIK EL A KERESZT ALATT

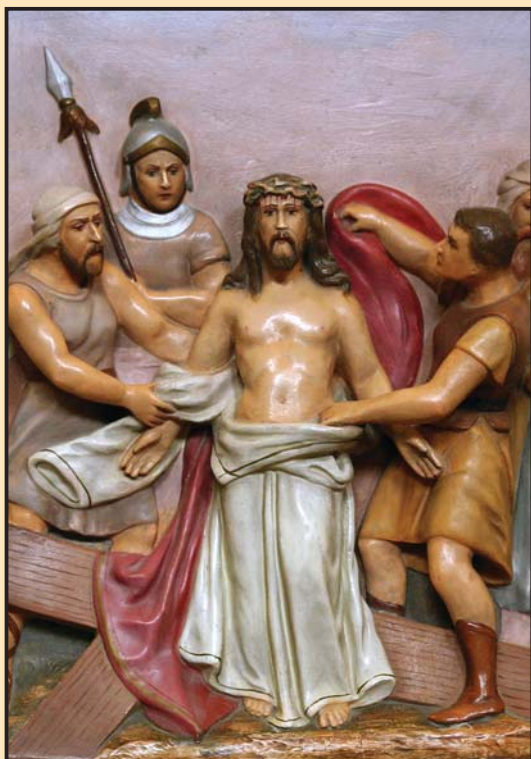
- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Mi mindnyájan, mint a juhok, tévelyegtünk, ki-ki a maga útjára tért, és az Úr mégis az ő vállára rakta mindnyájunk gonoszságát. Megkínózták, s ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját. Mint a juh, amelyet leölni visznek, vagy mint a bárány elnémul nyírója előtt, ő sem nyitotta ki a száját.” (Iz 53,6.7)

Uram, harmadszor is porba roskadsz. Nem csak mert nehéz a kereszt, mert vonz a föld, de az én bűneim súlya is mérhetetlenné teszi szenvedéseidet. Nincs tovább... Édesanyád tekintetét sem látod, Cirenei Simon sem bírja már, Veronika is elmaradt a tömegben, senki nincs már a közeledben. Távoli hangok, az ütlegelések tompa fájdalma a testeden. Már nem fáj semmi, csak a halálos fáradság van Veled. Már az utat sem látod, minden elhomályosul. Befelé nézel. Látod az Atya csodálatos szeretetét, a Lélek csodákat végbevívó erejét, a bensőségesen együtt töltött és átvirrasztott éjszakákat, az otthoni műhelyt, ahol Józseffel először munkáltad meg a fát, édesanyádat, amint ágyad szélén ülve dúdol, a tanítványaid lelkesedését, mellyel mindent otthagyva követtek téged, a bűnbánók bocsánatra éhes szívét. Igen, azért jöttél, hogy életünk legyen, és bőségben legyen. A kereszthordozás titka nem a kereszt súlyában, sem az esés kudarcában, hanem a felállás elhatározásában áll. Felállni pedig csak az Atya szeretetével, a Lélek erejében lehetséges.

Köszönöm Jézusom, hogy nem maradtál harmadszor sem a porban, hogy értem vállaltad a kereszt minden gyötrelmét. Én sem adom fel! Az Atya szeretetével, a Te kegyelmeddel és a Lélek erejében felállok minden élethelyzetből. Úgy legyen.

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk (és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken)!

X. JÉZUST MEGFOSZTJÁK RUHÁITÓL

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

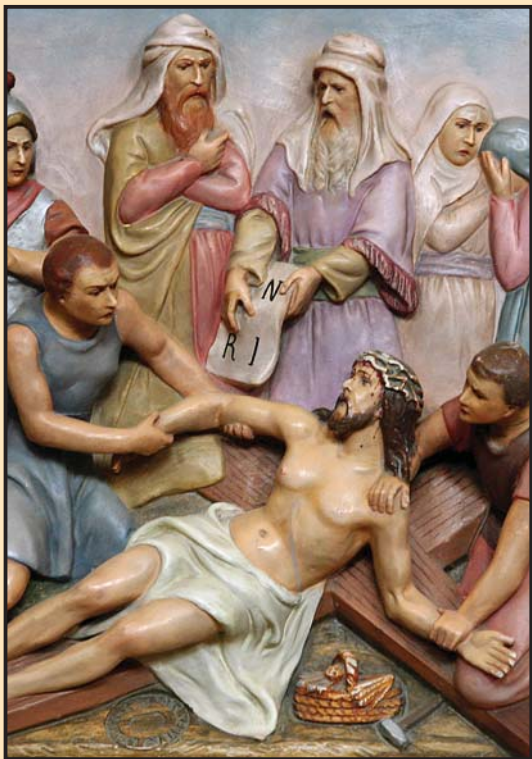
„A katonák fogták ruháit, és négy részre osztották, minden katonának egy részt, a köntösét is. Mivel köntöse varratlan volt, egy darabból szőve, azt mondták egymásnak: Ne szaggassuk el, hanem vessünk rá sorsot kié legyen.” (Jn 19, 23-24)

Jézusom, emberi méltóságodban akarnak megalázni, de az Atya szeretetének köntösét soha sem vehetik el tőled. Kigúnyolhatnak, véresre verhetnek, leköpdöshetnek, mezítelenre vetkőztethetnek, de az Atya szózata akkor is örökre érvényes marad: „Ez az én szeretet Fiam, akiben kedvem telik.!” (Mk 1,11) Édesanyád által készített varratlan köntösödre sorsot vethetnek, de a Te sorsod az Atya kezében nyugszik. A bűnnek nincs hatalma fölötted. Édesanyád szerető, fájdalmas tekintete pedig távolról simogat. Testedet az emberi gonoszság immáron új köntöse borítja. Az ütések, verések, elesések véres foltjai igazolják végtelen isteni szeretetedet.

Az egyház Krisztus titokzatos Teste. Évezredek óta megtapasztalja a pőrere vetkőztetés minden formáját. Az üldözések, a kigúnyolások, a megbélyegzések, az árulások, a diktatórikus szaggatott köntösében még mindig érvényes Jézus szava: „aki titeket hallgat engem hallgat” (Lk 23.34), „nincs nagyobb szeretete senkinek sem annál, mint aki életet adja felebarátaiért”.

Jézusom taníts meg engem arra, hogy ne féljek levetkőzni gőgös vágyaimat, álarcaimat, hanem higgyem és halljam minden körülmények között, minden nehézségben: „Ez az én szeretet Fiam, akiben kedvem telik.”

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztítóútzben szenvedő lelkeken)!

XI. JÉZUST KERESZTRE SZEGEZIK

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Az egyik megfeszített gonosztevő káromolta Jézust, a másik viszont így kérlelte: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljutsz a te országodba”. Jézus így felelt neki: Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.” (Vö. Lk 23, 39-43)

Uram Jézus! Eddig te hordoztad a keresztedet, most már a kereszttel biztosít pihenést számodra. Kínkeserves nyugalom ez. Az emberek eddig csak téged és a keresztet láthatták, most már egy picit feljebb az ég felé is emelhetik tekintetüket. Mint annak idején a pusztában, aki feltekintett a rézkígyóra az meggyógyult (Szám 21,9), úgy most aki rád tekint és látja az Atya végtelen szeretetét benned, az gyógyulást nyer. Vonz magadhoz Jézus, emelj fel bennünket hétköznapi kereszthordozásunkból az igazi magaslatba, ahol már ég és föld között kifeszülve teljesen átadhatjuk magunkat neked! Távolságot vehetünk az emberi nyomorúságoktól, s megtapasztalhatjuk az isteni kegyelem lehajló és fölemelő szeretetét.

Uram, ha már nem bírom tovább a hétköznapi apró-cseprő felfeszítettését, kérlek, emelj föl magadhoz engem, hogy tudjak megbocsátani azoknak, akik „nem tudják, hogy mit cselekszenek.” (Lk 23.34) Őrizd meg attól, hogy másokat akár szóval, cselekedettel vagy mulasztással keresztre feszítsek!

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűben szenvedő lelkeken)!

XII. JÉZUS MEGHAL A KERESZTEN

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„A hatodik óra táján sötétség támadt az egész földön. A kilencedik óráig tartott. A Nap elsötétedett és a templom függőnye közepén kettéhasadt. Jézus akkor hangosan fölkiáltott: Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet! Ezekkel a szavakkal kilehelte lelkét.” (Lk 23,44-46)

Beteljesedett: Édesanyádat rábíztad a szeretett tanítványra, a tanítványt pedig édesanyádra. A hitben csak néhányan bírják ki ezt a sötétséget. Kibékítetted az eget és a földet, a Teremtőt a teremtménnyel, az embert az emberrel, az embert önmagával. A Bárány feláldoztatott. „Megnyílt oldalából vér és víz folyt, hogy onnét jöjjenek létre a szentségek, amelyekkel egyházát élteti.” „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogta föl.” (Jn 1,5) A sötétség nem csupán kívül uralja a földet, hanem inkább belül az emberek szívét. Az Isten jelenlétét elzáró függöny kettéhasadt, s vele együtt az emberi szív is. Azóta még inkább megosztott szívű emberek vagyunk. „Tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.” (Jn 1,11) Jézusom, nemcsak a kereszten haltál meg, hanem a tied lelkében is, egészen addig, míg a feltámadás után el nem hiszik majd a nagyobb Szeretet erejét. Félek az elmúlástól, a haláltól, a megsemmisüléstől. Uram, Jézus vannak pillanatok, amikor annyira elsötétedik előttem minden, hogy nem látok semmit. Ilyenkor én is így kiáltozom: „Istenem, Istenem miért hagytál el engem?” (Mk 15,34)

Kérlek, Uram, adj nekem olyan bizalmat, mint amilyen benned volt a mennyei Atya iránt, amikor haláltusádban így fohászokdált: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet!” (Lk 32.46)

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken)!

XIII. JÉZUS TESTÉT LEVESZIK A KERESZTRŐL

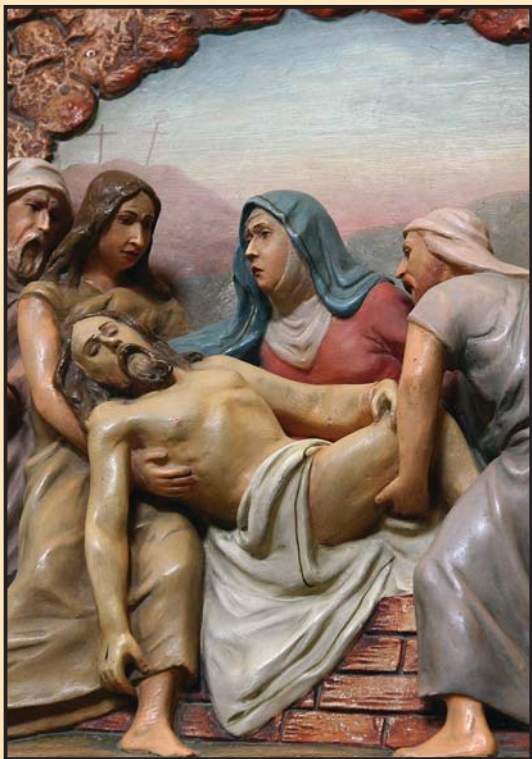
- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

*„Ó ti mindnyájan, akik erre jártok az úton, nézzetek ide és lássátok: Van-e olyan fájdalom, mint az én fájdalom?”
(Siral 1,12)*

A szent Test újra édesanya karjaiba kerül, de már tehetetlenül, hidegen, dermedten és mozdulatlanul. Nehézzé és idegenné vált ez a test. A betegeket gyógyító kezét, most az anyai kéz szeretete simogatja. A próféta ajak most elnémult, de még mindig szól: „Ne félj csak higgy!” (Lk 8,51) A Zarándok útja úgy tűnik véget ér, s a megfáradt Vándor hazatér, mégis övéi viszik, hordozzák tovább, nem csak testben, de lélekben is. Arimetai József és Nikodémus nem tudják otthagyni a keresztet. A századost is lefegyverezte a seregek Urának féltő szeretete, és hitvallásába mélyed. A mindenén túl már nyílik az ég. Az Atya ölelő karjaiba veszi a Fiút, a Lélek vigasztaló jelenlétében.

Mennyei Atyám, gyászoló testvéreimnek adj vigasztaló szeretett és békét, hogy higgyék a jézusi szavakat: „Mindaz aki belém vetett hittel él nem hal meg örökre, hiszed ezt? Igen Uram, te vagy a Messiás, az élő Isten Fia, aki a világra jön.” (Jn 11,24-27)

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken)!

XIV. JÉZUST A SÍRBA HELYEZIK

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Aztán levette a keresztről, lepelbe takarta és egy sziklasírba helyezte, amelybe még senkit sem tettek. Készület napja volt és már égtek a szombati fények.” (Lk 23,53-54)

Sietni kell. Még a tisztességes temetésre sincs idő Uram. Egy kölcsönvett sziklasírba helyeznek, mert már nincs idő, hogy megadják a végtisztességet neked és elbúcsúzzanak Tőled. Követ hengerítenek, s aztán majd ha lesz idő, mindent elrendeznek. Itt állok én is életem sírjának bejárata előtt és sürget az idő. Az elmúlás, a megszakadt és elfeledett barátságok, a be nem teljesült vágyak, álmok, a valós vagy vélt sérelmek rendezetlenségei, a gyerekkor feldolgozatlan problémái, nem tudok velük mit kezdeni, és nincs időm szembenézni velük. Mindig valami másra kell koncentrálnom. Követ ragadok, hatalmasat, aztán marad a „majd holnap”. Úgy tűnik már nem lehet velük mit kezdeni, csak bezárni végleg a tudattalan mélyébe, őrzőket állítani melléjük, hogy soha többé ne kísértsenek. Nincs idő semmire. A sietős világunkban félretettük az Örökkévalóságot. Nem érünk rá foglalkozni Vele.

Uram, adj nekem hitet, hogy felismerjelek életem végzetesnek hitt eseményeiben, problémáiban, még akkor is amikor élettelennek mutatkozol. Higgyek abban, hogy a sír, majd a Feltámadottba vett hit jele és eszköze lesz. Tudja méltósággal gyászolni, és fájdalmaimat, lezártnak hitt problémáimat a Te gondviselésedbe ajánlani. Mert jön az új nap, melynek sohasem lesz alkonya, az Isten „letöröl szemünkről minden könnyet. Nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom. Ami eddig volt, elmúlt. Íme újjá alkotok mindent.” (Jel 21.4)

- Könyörülj rajtunk Uram!
- Könyörülj rajtunk(és a tisztító tűzben szenvedő lelkeken)!

BEFEJEZŐ IMA:

XV. JÉZUS FELTÁMAD HALOTTAIBÓL

- Imádunk téged Krisztus, és áldunk téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

„Az angyal így szólt az asszonyokhoz: Ne féljete! A Názáreti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek? Föltámadt, nincs itt! Most pedig siessetek, vigyétek hírül tanítványainak és Péternek: Előttetek megy Galileába. Ott majd viszontlátjátok, amint megmondta nektek. Ők pedig futva jöttek ki a sírból, telve félelemmel és csodálkozással.” (Mk 16,6-8)

Uram Jézus, te nem az üres sírban, hanem itt vagy velünk az Oltáriszentségben. Minden szentmisében „halálodat hirdetjük Urunk, és hittel valljuk feltámadásodat amíg el nem jössz.” A szentmise végén pedig küldesz bennünket életünk 'Galileájába', otthonainkba, munkahelyeinkbe, kapcsolatainkba, nehézségeink közé, mert ezeken a 'területeken' ismét viszontláthatunk Téged. Mi pedig lélekben sietve visszük az örömhírt, feltámadásodról tanúskodva, őrizve az egységet az apostoli közösséggel, az egyházzal.

Jézusom, köszönöm neked ezt a kereszttut! Köszönöm, hogy felismertem keresztsjeimet, melyeket naponta vállamra kell vennem, és melyekkel követhetek Téged. Most már tudom, hogyan kell őket elfogadni; hogyan kell lemondani, megbocsátani és szeretni. Most már tudom, hogyan kell a világnak meghalnom és elébe mennem az - Életnek.

Köszönöm, hogy most már úton vagyok országod felé, hogy igazán a Te gyermekeddé és a Te örömöddé válhassak. Ámen.

